

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

AFZONDERLING

Een psychologisch toneelspel in twee bedrijven

door

Daniel Ditmar

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.2266

PERSONAGES

HIJ : Herbert Solens - 50 jaar

ZIJ : Marianne Schuurs - 25 jaar

DECOR

Een muffige, rommelige ruimte, een betonnen "kot" als het ware.

Rechts achteraan een sofa die dienst doet als bed.

Midden achteraan een kast naast een venster.

Links een pompsteen en een spiegel.

In het midden van de ruimte: een tafel met één stoel.

Op de tafel staat een fles landwijn en een glas.

Rechts bevindt zich de deur naar buiten. Een afdak overschaduwde een oude kist, een emmer, tuingerei, een bank, klompen.

Tafereel 1

(Bij het aangaan van het licht, zien we Solens een hemd strijken, midden het decor.)

HIJ : De stilte van het zand kruipt geruisloos en vol angst ontboezemend langs haar hals. Verdomd dat hemd is ook niet te strijken. Opnieuw: De stilte van het zand - zou land niet beter zijn? *(Gaat even aan tafel zitten.)* Neen, kruipt geruisloos en vol angst - vol angsten? ontboezemend langs haar hals... *(staat recht en loopt rond)* Bah, snertgedicht, rommelpoëzie! Idioot ben ik, lijkt nergens op. Tiens, die lijken me goed te zitten: snertgedicht, idioot ben ik, rommelpoëzie! Lijkt nergens op... Och verdomme. Waar ben ik mee bezig? *(in de spiegel)* Ik ben een grote dikke pummel, een lafaard en een beest. Een god in 't diepst van mijn gedachten. Ik zou beter kunstschilder worden of operazanger of kapper of portier... *(er wordt geklopt)* Ik ben er niet... *(hangt hemd in de kast)*

ZIJ : Dat hoor ik. Mag ik binnen?

HIJ : Geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt. Ik ben er niet. Ik doe voor niemand open. *(kijkt door het raam)*

ZIJ : Tenzij voor jezelf.

HIJ : Ben je er nog,

ZIJ : Ja, wat dacht je?

HIJ : Loop weg. Niemand thuis. *(gaat op stoel zitten)*

ZIJ : Ik zie mij verplicht binnen te breken.

HIJ : Wat moet je? Ik heb geen badschuim nodig, ik kan niet lezen en voor ontwikkelingshulp ben je aan de verkeerde deur. *(drinkt)*

ZIJ : Juist niet. Ik wil je spreken.

HIJ : Dat had ik al begrepen maar ik spreek al twintig jaar niet meer.

ZIJ : *(duwt de deur open en staat binnen.)* Blijkbaar. Hallo, hier ben ik. Aangename kennismaking. Mag ik

1

verder binnen of moet ik het nogmaals doen tegen je zin? Je hoeft niet bang te zijn. Ik kom je niet opeten.

HIJ : Wat moet je dan?

ZIJ : (*sluit de deur*) Snauw niet zo. Zie je niet wat ik hier moet? Ik ben Néné la douce.

HIJ : Néné weet ik veel. Het interesseert me niet.

ZIJ : Wel... (*trekt haar jasje uit*)

HIJ : Wat "wel"? Zou je dat spul wel eens terug willen aantrekken en maken dat je wegkomt?

ZIJ : Voor geen geld.

HIJ : Je lijkt er me anders wel op uit.

ZIJ : Gewoonlijk geeft men mij geld om te blijven. Maar niet om op te hoepelen.

HIJ : Verdomd, wil je maken dat je wegkomt. Ik heb je niet gevraagd om te komen euh...

ZIJ : Weet ik wel. Ik heb namelijk niet zo direkt de bedoeling hoor. Ik euh... heb... pech...

HIJ : Pech? Wie heeft er hier...

ZIJ : Autopech. Lekke band.

HIJ : (*drinkt*) Bedrog, je liegt verdomme! Hoe kan jij hier geraken met een lekke band? Je verzint wat.

ZIJ : Helemaal niet. Ga kijken. Op het einde van de rit gebeurd. Ben je een man of niet?

HIJ : Ik? Ja, goed. Je huid als het niet waar is. (*af*)

ZIJ : (*Snuffelt in enkele laden.*)

HIJ : (*terug op*) Eruit. Eruit zeg ik je. Je banden staan bol, alle vier.

ZIJ : Neen, grapje. Ik ga niet weg.

HIJ : Waarom hou je me hier voor de aap?

ZIJ : Zomaar, ik wou zien of je een man bent. En dat ben je dus. Ik doe dit altijd.

HIJ : Ik snap er niets van. Je bent in mijn la geweest.

ZIJ : Ik? Ik zou niet durven.

HIJ : Ja jij! Daareven was ze dicht en nu niet meer. Dus je bent in mijn la geweest?

1

ZIJ : Ik zou het niet weten.

HIJ : Jij bent geen... jij bent een dief! Goed, zet je neer.
(wijst op stoel) Hier. Niet bewegen. Ik roep de politie...

ZIJ : Zonder telefoon? Wil ik je brengen?

HIJ : Sta recht.

ZIJ : Neem je bed op en ga... Goed, ik ben al weg. Hier valt
blijkbaar toch niets te verdienen. Het zal je
berouwen. Ouwe! Jij hebt teveel zelfrespekt... Adieu
... (wil weggaan)

HIJ : Hé, wacht es even.

ZIJ : (terug) Ik geloof niet dat we nog iets te regelen
hadden.

HIJ : Dat niet, neen, euh... ik euh... wij...

ZIJ : Ofwel soms? (laat deur op een kier)

HIJ : Neen, maar... (dreigend en bevreesd tegelijk) Jij
bent in die la geweest! Waarom?

ZIJ : Begin daar weer niet over. Wil je of wil je niet?

HIJ : Ik wil weten wat je hier komt uitrichten.

ZIJ : Dat weet je ondertussen al. Ik wou je mijn onvolprezen
diensten aanbieden.

HIJ : Ga je van deur tot deur?

ZIJ : Precies. Bij mannen zoals jij. Vrij, alleen... Goed
gevonden, hé?

HIJ : ' t Is al goed.

ZIJ : Ja, dat leerde ik zo in Marseille. Ik liep daar stage,
zie je.

HIJ : Noemen ze dat zo tegenwoordig? Doe de deur dicht. Het
tocht hier.

ZIJ : Dank je. (sluit deur en zet zich uitdagend op de sofa)

HIJ : Hola. Niet te onstuimig hoor, meid. De la...

ZIJ : Ik heb je gezegd dat te vergeten. Ik zal je eens iets
vertellen.

HIJ : Hmm.

ZIJ : Ik ben geen - zie je - wat je vermoed. Ik ben journa-
liste. (Hij wil er tussen komen) Laat me uitspreken.

Ik begin altijd zeer spectaculair. Zo heb ik onmiddellijk mijn geachte cliënteel in de ban van de verrassing. Vanuit de verwarring groeit de ware spontaniteit. Voorbereid werk is vals en leugenachtig.

HIJ : Ook op stage geleerd?

ZIJ : Ja, in Parijs. Het zijn de nieuwste technieken van de journalistiek. Zo bijvoorbeeld hoertje spelen, auto-pech spelen...

HIJ : Dief spelen. Meid, ik geloof niets van wat je vertelt. Als hier in de buurt een instelling was voor geestesgestoorden zou ik er donder op zeggen dat je losgebroken bent.

ZIJ : Moet jij weten. Maar ik ben wel journaliste.

HIJ : (*wordt kwaad*) Dat is bedriegerij. En doe niet zo uitdagend. Trek dat kleding wat lager op je dijen. Ik wil geen interview. Journalisten zijn indringers.

ZIJ : Klopt.

HIJ : Het zijn spionnen, vuilspuiters, betweters, zelfbevredigers... Was je nu nog een oplichtster met beeldjes voor de blinden dan kon ik je nog gewoon buitengooien, maar journaliste...

ZIJ : Hoho, kalm aan, Meneer Solens. Zo heet je toch?

HIJ : Ja... nee... geweest.

ZIJ : Goed dan. Solens alleen. Zonder meer.

HIJ : Je bent onbeschoft.

ZIJ : Sorry. (*Staat recht en overschouwt de kamer*) Je woont hier vuiltjes. Heb je hier ooit al eens schoongemaakt?

HIJ : Moet dat, voor wie wel?

ZIJ : Het stinkt hier. Bah, die muren, en die tafel. Vies! Jongens toch, als je er nog een jaartje bij doet heb je een zacht grijs voltapijt op basis van natuurlijke stofdeeltjes.

HIJ : Erg geestig.

ZIJ : Slaap je hier?... Ik vroeg: Slaap je hier?

HIJ : Ja.

ZIJ : Waar?

1

HIJ : Daar, verdomme. Nog meer weten?

ZIJ : En je eet hier ook. Kortom je leeft hier. Leef je hier goed?

HIJ : Heeft het belang?

ZIJ : Nogal. Wie leeft niet graag goed?

HIJ : Ik leef hier goed ja. En dan?

ZIJ : Mag ik dat noteren?

HIJ : Hier valt niets te noteren. En als je persé toch iets wil noteren, noteer dan dat ik je ogenblikkelijk buitendraag als een tam konijn. Bij je nekvel. (*Heeft aan de deur postgevat.*)

ZIJ : Ik word al bang. Goed. Ik zal het in mijn hoofd prenten. Ik heb een goed geheugen.

HIJ : Moet jij weten. (*Naar tafel, schenkt een glas wijn in voor zichzelf.*)

ZIJ : Gezondheid.

HIJ : Bedankt. Ja, ik drink alleen, zie je, want voor mij ben je hier niet.

ZIJ : Ik heb ook geen dorst. Maar ik ben hier wel. Zie je me? Kiekeboe?

HIJ : Ik zie, hoor en "ruik" wat.

ZIJ : Oh, een doodgewone Fidji. Je zintuigen werken prima. heb je verder ergens last van, uitgenomen van je slecht humeur?

HIJ : Zweetvoeten, mijn darmen en jouw aanwezigheid.

ZIJ : Je drinkt vlug.

HIJ : Loop naar de pomp. Ik ben geen onderwerp van gesprek, geen stof voor een artikel in welk blad ook. Ik ben onbelangrijk.

ZIJ : Wel, laat eens kijken: je wàs belangrijk, zelfs zeer belangrijk. Je was ooit bijna professor aan de universiteit, en...

HIJ : Hou op.

ZIJ : (*wandelt tergend rond*) Daarna stortte je je hals over kop in de politiek. Je was nog erg jong. (*hij wil haar onderbreken*) Neen, laat me uitspreken - geen manieren

neen? Je stond op het punt kabinetchef te worden? En nu zit je hier. In een barak. Een kamer groot. Smerig. Met buiten enkele kippen, een koe, varkens, een geit, een stuk woeste wei en een lachwekkende moestuin met door allerlei ongedierte aangevreten groenten. Geef mij maar een stoere bloemkool uit de winkel op de hoek. Verder een paar bomen, zie ik, met bultige appels en grauwe peren. Spinnen, kevers, ratten en veldmuizen. En dit alles op juist geteld twee kilometer van het dorp.

HIJ : Maar dat is...

ZIJ : Ja, het klinkt aanlokkelijk. Met zo van die zwarte sluikharen en een vette snor, vergezeld van een viool was je een ware zigeuner.

HIJ : Last van?

ZIJ : Geen zier. Ik heb er geen last van. Jij wel blijkbaar.

HIJ : Voor welk blad is het?

ZIJ : Een mannenblad. Als je dat belangrijk vindt. Klopt het zo een beetje?

HIJ : Waarom moet ik iets zeggen, als jij alles schijnt te weten. Ik wil met rust gelaten worden. Ik kom toch ook niet bij jou binnenvallen?

ZIJ : Je mag altijd binnen. Je mag zelfs blijven. Britselei 132, 4° verdieping. Er is een lift.

HIJ : Je woont in Antwerpen?

ZIJ : Nog niet zolang, ja. (*merkt het gedicht op tafel*) Wat is dit? "De stilte van het zand kruipt geruisloos en vol angst ontboezemend langs haar hals". Niet mis. Is dit ontsproten uit je hersens?

HIJ : Met hersens schrijf je geen gedichten. Dat doe je met gevoel.

ZIJ : Wie is "haar"? Doe je buiten verzen schrijven nog iets nuttigs? Ik bedoel, vissen, barbecue...

HIJ : Ik drink.

ZIJ : Ik krijg ook wel zin in een glaasje.

1

HIJ : Je krijgt nog één minuut. Drink jij tijdens de werkuren?

ZIJ : Dat hoort erbij. Nou, krijg ik of niet?

HIJ : Als je kar op wijn reed, kreeg je mijn hele voorraad. Trouwens ik heb zo maar één glas.

ZIJ : Ik neem wel het glas voor de tanden te poetsen. (*Neemt inderdaad een glas aan de pompsteen.*) Zo. Ben ik nu welkom of niet? (*schenkt zichzelf in*)

HIJ : Ach, hou toch op. Maar ik vraag je één ding. Rij hierna naar je redactie met de melding: Ik heb hem niet gevonden. (*Hij neemt een eiermandje onder de pompsteen en gaat naar de deur.*)

ZIJ : Kan ik nog moeilijk. Gezondheid. Je zou me kunnen gijzelen. Wat ga je doen?

HIJ : Ik ga de eieren uit het nest halen.

ZIJ : Moet ik de koe niet melken?

HIJ : Je begrijpt er niets van. (*af*)

(Zij snuffelt weer overal rond, vindt enkele foto's en bergt ze weg.)

HIJ : (*binnen*) Vijf eieren.

ZIJ : Is dat veel of weinig?

HIJ : Weinig. Het is het weer.

ZIJ : Hoeveel kippen heb je?

HIJ : Twaalf. Zeven leghennen. Drie soepkippen en twee hanen.

ZIJ : Lijkt wel een bordeel. Bij ons...

HIJ : Wat zei je?

ZIJ : Nee, niets. Eet jij alle dagen eieren?

HIJ : Ja, en ik ben er nog steeds niet geel van geworden. (*buldert wansmakelijk*) Een goeie hé.

ZIJ : Geweldig.

HIJ : Binnen het half uur regent het pijpestelen. Geloof me. Als ik jou was, zette ik het deksel op mijn

1

gemotoriseerde stoomketel. Jij wil blijkbaar niet onmiddellijk weg en aan geweld heb ik de pest.

ZIJ : Een pacifist op jaren. Ik ga al. (af)

(Hij smukt zich wat op en bekijk zijn vuil nest.)

ZIJ : (terug op) Hallo, mijnheer de bijna professor en bijna minister. De wagen is toegedekt. (Ze staat binnen met reistas en beauty case.)

HIJ : Wat... wat... betekent dit?

ZIJ : Dit betekent, mijn lief oompje, dat ik hier bij jou kom logeren.

HIJ : Ben je gek? Je bent gek! Niets daarvan. Wat wil dit zo allemaal zeggen? Ofwel ben jij getikt, ofwel ben ik het. Wat ben je van plan?

ZIJ : Ik herhaal, mijn waarde heer Solens, dat ik hier kom logeren. Nog nooit van logeren gehoord? Logeren is een vorm van wonen die erin bestaat al of niet tegen betaling elders dan thuis te overnachten.

HIJ : Maar jij dient dringend verpleegd te worden! Jij, logeren, hier? Als journaliste?

ZIJ : Als journaliste.

HIJ : Ook in Marseille of Parijs geleerd? Neen, dat kan niet. Dat gaat niet. Dat mag niet. IK WIL HET NIET!

ZIJ : En toch DOE IK HET!

HIJ : Is dit de nieuwe interviewstijl? Met reistas en camping-frigo?

ZIJ : Een beauty-case. Waar zet ik de reistas? Als galante heer had je toch al...

HIJ : Wend je tot de receptie. Ik zal een piccolo sturen. Draag ze terug naar je snobkar verdomme. Het is hier geen hotel. Ik ben geen gastheer. Niemand is hier welkom. Moet ik op mijn kop gaan staan? Niemand is hier gewenst.

ZIJ : Behalve ik. Waar zet ik de reistas, vadertje?

1

HIJ : Vadertje, vadertje. Stel je niet zo aan. Ik ben namelijk... Weet je wel wie ik ben, hein?

ZIJ : Mis. Je "was"...

HIJ : Mmm. Ja juist. Ik was. Maar dat wil nog niet zeggen dat je hier kan komen logeren. Dat je hier komt slapen. Straks vraag je nog de helft van mijn bed.

ZIJ : Wie weet.

HIJ : (*verliest zijn geduld*) Weet jij wat je bent? Een schaamteloos stuk ongedierte. Een slet. Dat ben je.

ZIJ : Een jonge vrouw, journaliste van beroep, die zich geroepen voelt een poosje bij jou in te trekken. Tegen je zin. Maar dat betert wel. We zullen het samen tof hebben. Trouwens, ik heb het al ver gebracht, niet? Eerst wou je me niet binnen. Dan wou je geen pleziertje. Dan geen interview. Je wou niet praten, niemand ontvangen...

HIJ : En nu ben je hier. Hemel waar heb ik dat verdiend? Ik hou het niet meer uit. Jij bent een ronkende mug. Ik kan je niet uitstaan!! Steek het interview in je...

ZIJ : Kom, kom, maak je niet druk. Slecht voor je hart.

HIJ : Juist, rust heb ik nodig. Daarvoor ben ik hierheen gekomen.

ZIJ : Was het daarom? (*zet zich op stoel*)

HIJ : Ja, daarom. Om af te koelen. Maar jij doet me koken!

ZIJ : Goed zo. Jij lijkt me meer een stuk diepvriesvlees.

HIJ : Ik ben moe. (*Zet zich op sofa*)

ZIJ : En ik heb honger. (*staat recht*) Kakelverse eieren. Uiervette boter, waar staat de pan?

HIJ : Mmm.

ZIJ : Hela, oehoe? Eerste serieuze vraag van het "interview": Waar staat de pan?

HIJ : Rot op! Onder de wasbak, rechts. Onder de beauty-case.

(*Licht dooft.*)

Tafereel 2

(Bij het aangaan van het licht zit Solens aan tafel, terwijl Marianne op de grond zit, rug tegen de sofa.)

ZIJ : Gezellig.

HIJ : Wat, gezellig?

ZIJ : We hebben een half uur gegeten en er kwam geen woord over je lippen.

HIJ : Ik eet al jaren alleen. Tegen wie zou ik wel spreken?

ZIJ : Daar heb je zelf voor gekozen.

HIJ : En het is onbeleefd aan tafel te praten.

ZIJ : Olala. Mijnheer let op manieren. Ik dacht dat men in deze hof van olijven alle regels kon overboord gooien.

HIJ : Och, ik... ik meende het niet. Ik heb lak aan manieren gekregen. Beleefdheidsregels zijn gemaakt om het met een vreemde langer dan een kwartier uit te houden.

ZIJ : Dan ben je vandaag erg beleefd. *(staat recht en bergt alles weg)* Mijn moeder was daar vroeger erg op gesteld. Manieren... "zet je recht". "Neem uw mes vast", euh...

HIJ : Mijn vrouw was ook zo.

ZIJ : Was jij getrouwd?

HIJ : Hier neemt mijn bord. En bemoei je met je eigen zaken.

ZIJ : Krijg ik ook nog een slok? *(terwijl ze een borstel vastneemt)*

HIJ : Zeg eens. Ben jij echt zinnens te blijven?

ZIJ : Moet ik een tekeningetje maken? Ja, ik blijf.

HIJ : Als jij hier blijft en daar bovenop nog begint te schrobben, ga ik mijn tent elders opslaan.

ZIJ : Dat kan jij niet...

HIJ : Dat kan ik wel, ik heb namelijk alles netjes... Och, je hebt je als een virus in mij vastgebeten.

ZIJ : En daar ben je nu erg ziek van geworden. Waar is de dweil? De emmer?

HIJ : Heb ik niet. Blaas, als je je niet kan bedwingen, het stof onder de kast en lik de borden netjes schoon.

ZIJ : Kan jij goed tegen drinken?

HIJ : Heel goed. Het is gewone wijn. Landwijn.

ZIJ : En dat drink jij tegen de dorst. Heb jij geen waterput?

HIJ : Het water is ondrinkbaar.

ZIJ : In Zuid Frankrijk dronk ik ook zo van die zure landwijn, in spaflessen, weetjewel...

HIJ : Jij hebt dus toch in Frankrijk gewoond?

ZIJ : Een hele tijd, eerst in Marseille, dan in Parijs...

HIJ : En daar heb je die verleidingsstreken geleerd?

ZIJ : Komt van pas ja... (*Veegt met haar vinger overal stof weg.*) Hoelang is het geleden dat je hier nog eens over bent gegaan? Er ligt een halve meter vet op.

HIJ : Jij bent geen journaliste, hé?

ZIJ : Oh neen?

HIJ : Maar je hebt er wel alle slechte eigenschappen van. En hou nu toch eens op met dat geschrob. Ik word er gek van.

ZIJ : (*gehoorzaamt*) Zoals je verkiest. Waar is het gepermitteerd mij om te kleden? Ik houd er namelijk van me netjes te maken voor feestelijke gelegenheden. Want het echte feest moet nog beginnen.

HIJ : (*staat recht*) Feest?... godver... feestvieren? Dat ontbrak nog op het menu. Néné la - wat was het weer?

ZIJ : Douce én journaliste...

HIJ : ... douce én - vergeet het maar - komt bij mij inbreken, eet al mijn eieren op, wil zich uitkleden en een feestje beginnen... Maar jij bent gewoon getikt! Ik krijg hondsdolheid van je.

ZIJ : Waar kleeid ik me om?

HIJ : Je bent hier tegelijk in de eetkamer, keuken, badkamer, slaapkamer... Dus als het persé moet. Hier!

ZIJ : Graag, buiten regent het.

HIJ : Ik zal me omdraaien.

1

ZIJ : *(Begint zich om te kleden aan de sofa)* Ben je aan 't gluren? Ouwe?

HIJ : Oh neen.

ZIJ : Jawel, leugenaar. Ik zie het in de spiegel. Je hebt toch al wel meer vrouwen gezien?

HIJ : Minder dan interviewers van jouw soort.

ZIJ : Ben jij preuts?

HIJ : 't Ja...

ZIJ : Hoeft niet hoor. *(Ze gaat bij hem)* Jij bent toch een man van de natuur, en niet van de cultuur... Wil je even mijn ritssluiting achteraan vastmaken? *(Hij doet vlug wat gevraagd wordt.)* Pootjes mooi thuis, ouwe.

HIJ : Ik deed niets. In orde.

ZIJ : Dank je. Wel hoe vind je me? Mooi, redelijk mooi, lelijk?

HIJ : Multiple choice! Och, heel mooi. *(We horen een koe loeien.)*

ZIJ : Hoor eens, moet jij je koeien niet gaan melken?

HIJ : Ik heb geen koeien, alleen vaarzen. Ik melk iedere ochtend mijn geit. *(Gaat terug zitten en drinkt.)*

ZIJ : Mag ik morgenvroeg mee melken? Lekker met zijn tweeën? Ik begin er zin in te krijgen. Maar hou nu toch eens op met dat gezuip. Het feest moet nog beginnen en als je teveel gedronken hebt... Je hebt dus maar één stoel, zie ik.

HIJ : Ten eerste wil ik jouw karnaval niet. En ten tweede heb ik achter nog een melkstoeltje.

ZIJ : Ik ga al...

HIJ : Neen. Ik ga erom. Ik moet het hek nog sluiten. En ik ga erop schrijven dat nog andere spoken ongewenst zijn. *(af)*

(Zij gaat naar nog een kast, welke potdicht zit.)

HIJ : *(op met een melkstoeltje)* Feest dus... Word ik gedoopt? Doe jij je plechtige kommunie?

ZIJ : We vieren jouw begrafenis.

HIJ : Niet geestig. Hier je troon. Leg er een handdoek over. Anders is je witte jurk vol drek.

ZIJ : Ik was vuiler gewoon.

HIJ : Begrafenis zei je. Je hebt misschien ergens gelijk. Sociaal ben ik al twintig jaar dood.

ZIJ : Kom nu. Word nu niet melancholisch. Je valt uit je rol.

HIJ : Maar ik leef. Hoor je? Zie je, Ik LEEF!

ZIJ : 't Is al goed. Ik ook.

HIJ : Ga zitten. Je blijft staan? Ook goed... *(al enigszins beneveld)* Ik ben gereed. Kom op met je feest. Zeg me nu eens eindelijk wat je hier komt uitrichten? Ik, ik word er zenuwachtig van. Je gaat me razend maken. Het duurt geen uren meer voor ik je...

ZIJ : Je bent nieuwsgierig hé? Je bent zelfs bang.

HIJ : Begin alsjeblieft zo niet tegen mij. Is het niet normaal misschien dat ik nieuwsgierig ben? Angstig? Ik ga me bezatten op jouw feest... Hoe heet jij? En komt nu niet af met Néné zus of zo. Dat spelletje ben ik beu.

ZIJ : Marianne. Begaap me niet zo. Ik heet Marianne en daar drinken we op. Laat ons feesten. Heb jij kaarsen?

HIJ : Hoe? Kaarsen?

ZIJ : Wel ja, kaarsen, gewone kaarsen. Een kaars is een samenstelling van vet en koord om te verlichten.

HIJ : Dat kan evengoed een trappistenpater zijn. *(lacht boertig)* Ik heb geen gewone kaarsen. Is een paaskaars ook goed? *(grabbelt in een kast)*

ZIJ : Hoe kom je daaraan?

HIJ : Meegebracht. Mijn grootoom was in de oorlog een rasecht sacristie-inbreker. Hier.

ZIJ : Dank je. Heb je vuur? *(Hij reikt onmiddellijk lucifers aan)* Dank je. *(Zij ontsteekt de kaars.)*

HIJ : Zo. Dan is dus nu het feest begonnen?

ZIJ : Niet te vlug. Ik heb me daareven netjes gemaakt. Nu is het aan jou.